

ULMA TALDEKO BESTE TALENTUAK

ITZALETIK ARGIRA. DISKO BIHURTUTAKO HOBBYA

—
IBAN YANIZ
ULMA PACKAGING

“ASKO-ASKO GOZATU DUT DISKOA SORTZEKO PROZESU OSOAN. MUSIKAK, ETA ARE GEHIAGO INSTRUMENTU BAT JOTZEAK, AHALMEN TERAPEUTIKO HANDIA DU ETA OSO IHESBIDE ONA DA”.

—
Iban Yanizek ULMA Packagingeko Komunikazio arloan lan egiten du duela 22 urtetik, baina ULMAN lan egiteaz gain, hainbat zaletasun ditu eta horietan nabarmentzen da. Horietako bat musika da.

Bere lan ingurunean askok alderdi hori ezagutzen ez bazuten ere, musikari beteteranoa da eta 17 urterekin hasi zen gitarra jotzen, herriko hainbat talderen itzalean. Bertsio talde iragankorretan parte hartu ondoren, beti rock klasikoaren eta bluesaren esparruan, finalista izatera iritsi zen Donostia Hiriko maketa lehiaketan. Hainbat urtez musikari, gitarrista eta soinu teknikaritarako autoprestakuntzan aritu eta gero, aspaldi gordeta zituen piezen aukeraketa bat argitaratzea erabaki du, eta hortik dator izenburua, Itzaletik argira, diskoaren azal iradokitzailean islatua, zeinean figura bat baso ilun eta lanbrotsu batetik ateratzen den argi itsugarri baterantz.

Musikariak bere kabuz ekoiztutako lana da, etxeko estudioan grabatua azken 3 urteetan. Bertan, 10 konposizio propio erakusten ditu, ezaugarriak izanik gai geldoak eta instrumentu akustikoak, giro melodiko, nostalgiko eta trinko baten barruan, non euskarazko letrek gizakiaz, bere esperientziez, irrikaz, sentimenduez eta frustrazioez hitz egiten diguten.

“Beti hartu izan dut musika hobby gisa, baina orain dela hiru urte, beste bakarlari batzuk autoekoiztutako diskoak argitaratzen hasi zirela ikusita, ni animatu nintzen nirea argitaratzera. Estilo akustiko lasai batera bideratzea erabaki nuen (rock - folk alternatiboa).

Aspaldi sortutako zirriborro batzuk aprobeztatu nituen eta, konposizio berriak gehituz, albuma osatzen duten 10 abestiak elkartu nituen. Landu, letra jarri, grabatu, nahastu eta abar egin ondoren, diskoak argia ikusi zuen”, diosku Ibanek.

Diskoa sortzeko, bere estiloarekin bat zetozen musika tresna akustiko batzuk gehitzeko beharra ikusi zuen, hala nola mandolina eta dobroa (gitarra erresonadorea), folk amerikarrek ohiko musika tresnak. Haiekin moldatzen ikasi zuen, eta gitarra akustikoa, gitarra elektrikoa, baxua, pianoa eta bateria sartu zituen.

Lana presarik gabe egin du, dedikazio handiz eta mimo handiz. Oso album landua da, eta moldaketa aberats ugari ditu.

Instrumentuekin trebea, Ibani ez zaio zaila egin musika sortzea. Grabazioekin eta alderdi teknikoarekin, nahasketekin, masterizazioarekin eta abarrekin ere oso ondo konpontzen da; abestiei letrak jartzea izan da

denbora gehien eman diona, baina emaitzarekin positiboki harrিতuta dagoela aitortu du.

“Disko bat argitaratzea beti da erronka bat, baina asko-asko gozatu eta ikasi dut prozesuan. Ihes egiteko modu ona izan da. Musikak, eta are gehiago instrumentu bat jotzeak, ahalmen terapeutiko handia du eta oso ihesbide ona da”.

Berak sortutako bideoklip bat argitaratu du... *“gaur egun, sare sozialetan ezagutzera emateko ezinbestekoa da. Zaila da musika bere hutsean zabaltzea, irudiekin lagundu behar duzu interesa izan dezan. Bideo apala da, etxean grabatua, baina uste dut ez dela gaizki geratu”,* adierazi digu Yanizek.

Ibanen diskoa oso harrera ona izaten ari da kritika espezializatuaren aldetik eta entzuleen artean. CD formatua Elkar dendetan dago salgai, eta Oñatin, Aranburu pintura dendan; plataforma digitaletan ere entzun daiteke (Spotify...).

